

2016. 02. 19. 10:42

MEGOSZTOM

Tetszik 0

A betegek gyógyulását segíti a fiatal kutató

Tapodi Kálmán

Gieszinger Péter már a középiskolában kitűnt tanulmányi és sport eredményeivel.

Gieszinger Péter

NÉVJEGY:

Gieszinger Péter 1991-ben született Kiskunhalason. A középiskolai tanulmányait 9 évig a halasi Szilády Áron Református Gimnáziumban végezte a Jánoshalmán élő fiatalember. Az érettségit követően, 2011-ben lett a Szegedi Tudományegyetem Gyógyszertudományi Karának hallgatója, ahol az utolsó évét végzi. A Jánoshalmi FC megyei I. osztályú labdarúgó csapatának játékosa.

A labdarúgáshoz szegedi egyetemistaként sem maradt hűtlen, ám energiáit elsősorban tanulmányaira fordította, melynek középpontjába a gyógyszerkutató került. A diplomaszerezést követően is az SZTE

Gyógyszertechnológiai Intézet Nanotechnológiai Kutatócsoportjában szeretné folytatni munkáját és PhD fokozatot szerezni.

Péter középiskolai időszaka alatt kétszer nyerte el a „Jó tanuló, jó sportoló díjat”, valamint egyszer a „Pro Excellentia” díjat, amit azok a diákok kapnak, akik középiskolai tanulmányaikat végig kitűnő eredménnyel zárták. Már a gimnáziumban nagy érdeklődést mutatott a természettudományos tantárgyak iránt, ezek közül is kiemelkedett a biológia és a kémia. 2011 elején döntötte el, hogy a Szegedi Tudományegyetem Gyógyszerésztudományi Karára szeretne járni, mivel nagy lehetőséget látott a gyógyszerész pályában.

– A középiskolában tudtam, hogy olyan hivatást szeretnék választani, amelyben találok magamnak kihívást. Azt gondolom, hogy a gyógyszerészet tipikusan ilyen. Nagyon összetett, folyamatosan fejlődő terület és mindig lehet fejleszteni a megszerzett tudást. Az pedig, hogy ezzel más emberek életét „tehetem könnyebbé” csak még egyszerűbbé tette a választásomat – idézte az öt évvel

ezelőtti választás előzményeit Gieszinger Péter, akitől azt is megtudtuk, hogy egy volt szilárdy diák – aki ráadásul földije –, Dr. Ambrus Rita egyetemi adjunktus is meghatározó szerepet töltött be a döntésében.

– Ambrus Rita adjunktus asszony még középiskolásként vezetett körbe a karon, ami nagyban segített a döntésben, hogy gyógyszerész legyek. Már édesanyáink révén ismertük egymást korábban, ők is hasonló „főnök-beosztott” viszonyban voltak, de emellett jó barátság is kialakult közöttük – mesélt a mélyebben gyökerező a tanár-hallgató kapcsolatról, ami időközben munkatársi viszonyra alakult.

– A sors szerencsésen úgy hozta, hogy az SZTE Gyógyszertechnológiai Intézet Nanotechnológiai Kutatócsoportjában végzek tudományos diákköri munkát, Ambrus Rita irányításával. A kutatócsoport fő célkitűzése nanotechnológiai eljárások alkalmazásával a hatóanyagok fizikai-kémiai-biológiai sajátosságainak befolyásolása, ezáltal alternatív gyógyszerbevitel (orron vagy tüdön keresztül) megvalósítása. A kutatócsoportban Révész Piroska professzor asszony irányításával számos diákköri és PhD munka folyik és a csapat tagjai együtt dolgoznak a hazai gyógyszeripar jeles képviselőivel is – beszélt a kutatómunkáról Péter, aki az egyetemi évek alatt is folyamatosan 4-5-ös szint között tartotta a tanulmányi átlagát.

– A saját témám során kezdetben megismerkedtem a nanotechnológiai eljárásokkal, módszerekkel és vizsgálati eszközökkel. Ezt követően bekapcsolódtam egy epilepsziában alkalmazható hatóanyag preformulációjába, ami azt jelenti, hogy egy speciális együtt-őrléses eljárás alkalmazásával nanoméretű szemcséket állítottunk elő és nazális bevitel céljából formuláltuk. Tehát egy orron keresztül adagolható, epilepszia ellenes szert próbálunk minél hatékonyabbá tenni. Ez például olyan betegeknek lehet előnyös, akiknek felszívódási zavarai vannak és tablettá formában hatástalan lenne a terápiájuk. Számos vizsgálatot végeztünk és még nagyon sok kérdésre kell választ adnunk. Egy új készítmény piacra történő bevezetése akár tíz évbe is kerülhet. A kísérletes munka tulajdonképpen alap kutatásnak tekinthető, de akár valamilyen szempontból az ipar érdeklődését is felkeltheti majd a jövőben – számolt be a kutatási területének, igen ígéretes részleteiről Gieszinger Péter, aki a téma bemutatását az idei Tudományos Diákköri Konferencián tervezi.

Péter tagja a Kabay János Szakkollégiumnak, ami 2013-ban alakult a Szegedi Tudományegyetem Gyógyszerésztudományi Karán, és ez az ország első gyógyszerész szakkollégiuma.

– Nagyon hasznosnak tartom a szakkollégiumot, aminek ugyan nem régóta vagyok tagja, de örülök, hogy egy olyan közösség alakult a karon belül, amely megpróbálja egyesíteni azon hallgatókat, akik az egyetemi képzésen kívüli tudásra szeretnének szert tenni. A kollégium fő célkitűzése, hogy az ipar és a kutatás iránt érdeklődő hallgatókat fogja össze. Csapatépítő tréningeken kívül számos előadás szerepel a programban, valamint minden félévben igyekszik a vezetőség egy gyárlátogatást is szervezni, amelynek keretein belül olyan dolgokat láthatunk, amelyekre egyébként nem igazán lenne lehetőségünk. Nagyon fontosnak tartom, hogy a gyógyszerészet e szelete is nagy hangsúlyt kapjon, ezért kiváló kezdeményezésnek tartom ezt a szellemi műhelyt.

A facebookon nem tette „függővé” az ifjú kutatót, aki a borítóképével is hálát ad sorsának alakulásáért.

– Egyetemi éveim alatt arra jöttem rá, hogy a legtöbb ember nem becsüli meg azokat a dolgokat, amelyek nekik természetesnek tűnnek, például a családot, barátokat, egészséget. Arra próbálok törekedni, hogy ez minél kevésbé legyen rám jellemző, ezért választottam borítóképemnek ezt az idézetet, hogy sose felejtsem el, hogy mennyire szerencsés vagyok azért, mert ilyen családom és barátaim vannak. Istennek vagy a sorsnak – kinek hogy tetszik – hálás vagyok, hogy megadta nekem őket – válaszolta a nyitóképpel kapcsolatban Péter, akit arról is kérdeztünk, hogy külföldön tervezi-e a jövőjét?

– Nem célom az, hogy elhagyjam Magyarországot, szeretek itt élni. Természetesen amennyiben visszautasíthatatlan ajánlatot kapnék külföldről, szívesen kipróbálnám magam. Nagy álmom például, hogy egy tengerparti városban éljek néhány évig, de ez rengeteg dolog függvénye. A jövőben PhD fokozatot szeretnék szerezni a Gyógyszertechnológiai Intézetben, ahol nagyon megszerettem a közösséget és látom a munkában rejlő lehetőségeket. A PhD tanulmányok révén mód van arra, hogy a kutatócsoport nemzetközi kapcsolatait kihasználva, külföldön is végezhessek kísérletek és újabb szemléletre tegyek szert. Utána szeretnék egy hazai gyógyszergyárban elhelyezkedni. Majd természetesen szeretnék családot alapítani, de ennyire konkrétan nem gondolkodtam még előre, mivel jelenleg is sok a teendőm az egyetemen – árulta el terveiről Gieszinger Péter.

Péter jelenleg a Jánoshalmi FC megyei I. osztályú labdarúgó csapatának játékosa

Ha lendül a bal láb, bizseregnet a kapusok kesztyűje

A labdarúgással már egészen fiatalon, családjá révén került kapcsolatba, amelyben kiemelkedő szerepe volt labdarúgó és edzői múlttal rendelkező édesapjának és bátyjának. Gieszinger Péter 2003-ban lett a Kiskunhalas játékosa, ahonnan 2005-ben Jánoshalmára igazolt, ahol kétszeres megyei serdülőbajnok és egyszeres ifjúsági bajnok lett. Később újra játszott Halason, majd Mélykút és Jánoshalma az újabb állomások. Hamarosan csapatkapitányként vezette a gyepre a JFC-t és tavaly megnyerték a megyei II. osztályú bajnokságot. „Egészen kicsi korom óta focizok és sok csapatban megfordultam. Azt gondolom jó dolog egy közösséghez tartozni, sok mindent lehet tanulni másoktól és sok dologra megtanít a csapatmunka” – vélekedett a gólerős támadó a fociról, amit az egyetem is folytatott. A „SZOTE” kispályás csapatának oszlopos tagjaként négyszer szerepelt Medikus Kupán, ami az egészségügyi hallgatók legrangosabb sportrendezvénye.

A hét emberei: akikre büszke lehet a megye

Szándékaink szerint olyan köztünk élő személyiségeket mutatunk be, akik a saját területükön kiemelkedően teljesítettek, valami egyedi dolgot alkottak, avagy éppen megkaptak egy rangos elismerést. Olvasóink ötleteit is várjuk arra, hogy kikről lenne érdemes írunk, javaslatukat küldjék el a következő e-mail címre: richard.pocsaji@mediaworks.hu.

CÍMKÉK

[A HÉT EMBERE](#)[INTERJÚ](#)[JÁNOSHALMA](#)[JÁNOSHALMA](#)